

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. maj 2013
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Brit Gotthard Jensen
Sagsnr.: 2013-0032-0715
Dok.: 753524

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 52 (Alm. del), som Indfødsretsudvalget har stillet til justitsministeren den 16. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 52 (Alm. del) fra Indfødsretsudvalget:

”Ministeren bedes oplyse, hvornår det blev fast praksis i Danmark, at dobbelt statsborgerskab i praksis accepteres hos personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst eller i tilfælde, hvor ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab, jf. gældende cirkulære, § 4, stk. 2.”

Svar:

1. Det fremgår af § 4, stk. 1, i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om naturalisation, at det er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab. Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisationen, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af indfødsret.

Det fremgår endvidere af § 4, stk. 2, at krav om løsning dog ikke stilles over for personer med flygtningestatus her i landet eller over for personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentligt store vanskeligheder at blive løst. Det samme gælder, hvis en ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab.

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, blev indsat første gang ved cirkulære nr. 90 af 16. juni 1999 om dansk indfødsret ved naturalisation. Bestemmelsen blev i cirkulæret fra 1999 indsat som § 1, stk. 3.

Cirkulæret fra 1999 ophævede cirkulære nr. 132 af 3. oktober 1997 om dansk indfødsret ved naturalisation.

Det fremgår af § 1, stk. 1, 2. pkt., i cirkulæret fra 1997, at det er en forudsætning for meddelelse af naturalisation, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab.

Cirkulæret fra 1997 ophævede cirkulære nr. 11077 af 6. februar 1992 om dansk indfødsret ved naturalisation.

Det fremgår af § 1, stk. 3, i cirkulæret fra 1992, at naturalisation normalt kun kan meddeles personer, der er indforstået med at give afkald på deres hidtidige statsborgerskab.

Denne bestemmelse blev første gang indsat ved cirkulære nr. 17 af 2. februar 1990 om dansk indfødsret (naturalisation).

2. Det kan supplerende oplyses, at der af brev af 21. april 1998 fra Folketingets Indfødsretsudvalg til Justitsministeriets Indfødsretskontor fremgår følgende:

”Indfødsretsudvalget har på sit møde den 16. april 1998 behandlet spørgsmålet om løsning fra statsborgerskab i forhold til libanesiske og exjugoslaviske statsborgere, jf. alm. del – bilag 20.

Udvalget vedtog følgende:

Kravet om løsning fra libanesiske statsborgerskab og kravet om løsning fra statsborgerskab i de enkelte republikker i det tidligere Jugoslavien ophæves indtil videre.

I forhold til øvrige statsborgerforhold opretholdes kravet om løsning som udgangspunkt, jf. § 1, stk. 1, i Justitsministeriets cirkulære nr. 132 af 3. oktober 1997. Såfremt en person, der ved lov er meddelt indfødsret betinget af løsning fra tidligere statsborgerforhold ved udløbet af den frist, som fastsættes i § 2 i lovene om indfødsrets meddelelse, kan dokumentere, at der er gjort et seriøst – men forgæves – forsøg på at blive løst fra tidligere statsborgerforhold, bemyndiges Justitsministeriets Indfødsretskontor til – uden forelæggelse for Folketingets Indfødsretsudvalg – at optage den pågældende på et lovforslag om indfødsrets meddelelse uden krav om løsning.”

Af Justitsministeriets besvarelse af 11. maj 1999 på spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Indfødsretsudvalg (Alm. del – bilag 30) fremgår endvidere bl.a. følgende:

”Det er som udgangspunkt en forudsætning for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation, at ansøgeren bliver løst fra sit hidtidige statsborgerskab, jf. § 1, stk. 1, i cirkulære nr. 132 af 3. oktober 1997. Der stilles dog ikke krav om løsning over for personer med flygtningestatus her i landet eller personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlige store vanskeligheder at blive løst.

[...]

Såfremt det findes dokumenteret, at en ansøger har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab, kan Justitsministeriet optage den pågældende på et lovforslag om indfødsrets meddelelse uden betingelse om løsning, jf. herved skrivelse af 21. april 1998 fra Folketingets Indfødsretsudvalg (Folketingsåret 1997/98, 2. samling, alm. del – bilag 28). Det samme gælder for personer, der har fået egentligt afslag på en ansøgning om løsning”

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at Folketingets Indfødsretsudvalg også før 1998 i forhold til ansøgere fra eksempelvis det tidligere Jugoslavien har bestemt, at de pågældende ikke i alle tilfælde skal stilles over for et krav om løsning.